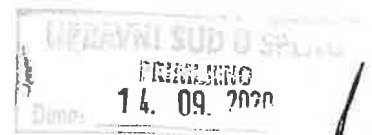

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-808/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ante Galića, članova vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja [] iz [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, koju zastupa opunomoćenica [] dipl. iur. i zaposlenica, uz sudjelovanje zainteresirane osobe [] radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 14 UsI-377/17-14 od 31. kolovoza 2018., na sjednici vijeća održanoj 14. svibnja 2020.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 14 UsI-377/17-14 od 31. kolovoza 2018.

Obrazloženje

Uvodno naznačenom presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/17-01/982, urbroj: 376-05-17-4 od 31. listopada 2017.

Rješenjem tuženika od 31. listopada 2017. je u točki I. izreke usvojen dio zahtjeva za rješavanje spora korisnika [] (tužitelja) u dijelu koji se odnosi na obračun mjesečne naknade za korištenje mreže na računa za travanj, svibanj i lipanj 2017. U točki II. izreke tog rješenja se nalaže [] (zainteresiranoj osobi) da u roku od 15 dana od dana primitka tuženikove odluke, tužitelju kao korisniku, otpiše mjesečne naknade za korištenje mreže obračunate na računima navedenima u točki I. izreke, dok se točkom III. izreke zahtjev tužitelja u preostalom dijelu odbija.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu iz svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS) zbog kojih smatra da je to rješenje nezakonito. Posebno upire na pogrešnu primjenu materijalnog prava, a ukazuje i na povrede pravila postupka.

Nastavno u žalbi navodi niz odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK), a koje smatra da su povrijeđene u konkretnom slučaju, odnosno da je protivno tim odredbama ZEK-a, kao ovdje mjerodavnog prava, postupljeno na štetu tužitelja.

Tužitelj obrazlaže razloge zbog kojih je, nakon niza uskraćivanja usluge od strane zainteresirane osobe, zatražio raskid ugovora, a posebno obrazlaže razloge zbog kojih

zaključuje da je imao pravo raskinuti pretplatnički ugovor bez naknade te pravo na povrat svih neopravdano naplaćenih novčanih iznosa. Iako je zainteresirana osoba u kontinuitetu postupala protivno zakonu, u predmetnom slučaju su donesene odluke na štetu tužitelja kao korisnika usluge, zbog čega tužitelj zaključuje da za donošenje prvostupanjske presude kojom se tuženikovo rješenje potvrđuje pravilnim, nije bilo zakonske osnove.

Predlaže da se žalba (a što prema svom sadržaju predstavlja podnesak koji je tužitelj označio kao prigovor) usvoji i poništi prvostupanjska presuda.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbu.

Zainteresirana osoba [] u odgovoru na žalbu u bitnom iznosi razloge zbog kojih žalbene navode smatra u cijelosti neosnovanima, a prvostupanjsku presudu, kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja, a kojim traži poništenje tuženikovog rješenja od 31. listopada 2017., zakonitom. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da tužitelj u žalbi ne navodi bilo kakve dokaze u prilog svojih tvrdnji, pa predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske žalbu odbije kao neosnovanu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporenu presudu u dijelu u kojem je tužitelj žalbom osporava i u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pri tome na razloge ništavosti po službenoj dužnosti u skladu s člankom 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu prvostupanjski sud je uzeo u obzir činjenice već utvrđene u postupku donošenja osporene odluke (članak 33. stavak 2. ZUS-a), te na temelju svih podataka prikupljenih tijekom postupka, kao i tijekom upravnog spora, prema ocjeni ovog Suda pravilno i potpuno utvrdio bitne činjenice za donošenje zakonite odluke.

Iz podataka spisa, kao i obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je tuženik dana 7. kolovoza 2017. zaprimio zahtjev za rješavanje spora između tužitelja kao korisnika i zainteresirane osobe (operatora javnih komunikacijskih usluga []) u kojem se navodi da je tužitelj sa zainteresiranom osobom sklopio pretplatnički ugovor, međutim da mu [] obračunava uslugu koja nije u skladu s odredbama ugovora.

Iz sadržaja zahtjeva proizlazi da tužitelj smatra da ima pravo raskinuti ugovor unutar 12 mjeseci od dana sklapanja ugovora, bez plaćanja naknade radi prijevremenog raskida ugovora, jer je ugovor sklopljen preko telefona, odnosno na daljinu. Navedena situacija je regulirana odredbama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, 41/14. i 110/15., - dalje: ZZZP), kao i odredbama ZEK-a, koje prvostupanjski sud pobliže navodi u presudi, zaključujući da je materijalno pravo pravilno primijenjeno, uključujući i odredbu članka 41. stavka 5. ZEK-a, koja propisuje situaciju o kojoj je ovdje riječ.

Naime, iz podataka spisa, kao i prvostupanjske presude proizlazi da je tužitelj zatražio prijevremeni, jednostrani, raskid ugovora koji je prethodno zaključio putem telefona dana 28. ožujka 2017. za razdoblje od 24 mjeseca, dakle prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, a u kojem slučaju je korisnik dužan platiti mjesečne naknade za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora.

Stoga, premda je u predmetnom slučaju ugovor sklopljen na daljinu i izvan poslovnih prostora trgovca, tužitelj nije iskoristio pravo na jednostrani raskid ugovora u roku od 14 dana od dana primitka potvrde o sklopljenom ugovoru, iako je o svim bitnim informacijama, kao i pravu na prijevremeni raskid ugovora, tužitelj bio obaviješten. Zbog toga, s obzirom na utvrđene okolnosti konkretnog slučaja, nije bilo zakonske osnove da se tužitelju odobri raskid ugovora bez plaćanja naknade radi prijevremenog raskida ugovora.

Slijedom navedenog je pravilno postupio tuženik odbijajući zahtjev tužitelja u tom dijelu, a pravilnost tuženikovog rješenja je osnovano potvrdio prvostupanjski sud, odbijajući tužbeni zahtjev pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a.

Iz obrazloženja prvostupanjske presude, kao i podataka spisa proizlazi da je u bitnom razlog zbog kojeg je tužitelj tražio prijevremeni raskid ugovora taj što je ugovorio besplatna prva tri mjeseca korištenja ugovorene usluge, a zainteresirana osoba mu je ispostavila račune za korištenje pruženih usluga i za to razdoblje, a koju nezakonitost je tuženik otklonio upravo na način da je u tom dijelu zahtjev tužitelja riješio u njegovu korist.

Prvostupanjski sud je dao iscrpno i razložno obrazloženje koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti, a i osvrta na sve prigovore tužitelja koje je isticao tijekom upravnog spora, a zbog čega ocjenjuje da nisu osnovani niti su od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

Slijedom navedenog, žalbenim navodima, prema ocjeni ovog Suda nije dovedena u sumnju pravilnost odlučnih činjenica kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, zbog čega i ovaj Sud prihvaća tako utvrđeno činjenično stanje. Prvostupanjsku presudu ovaj Sud ocjenjuje pravilnom i zakonitom i u pogledu primjene materijalnog i postupovnog prava, a žalbene navode istaknute u tom pravcu neosnovanim.

Kako je utvrđeno da nisu osnovani razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, a ne postoje razlozi na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, to je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba odbijena i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu, 14. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.

Za točnost opravka - ovlaštenj službenik

Tanja Nemčić